

ETISKE RETNINGSLINJER FOR FARMASØYTER

Kommentarer til Retningslinje nr. 1

1.1 Farmasøytiske produkter og tjenester er til for pasientene. Derfor er det pasientens interesser farmasøyten først og fremst skal ivareta. Ved å gjøre det, vil farmasøyten samtidig fremme samfunnets interesser, fordi samfunnet som helhet er tjent med at det enkelte individ har best mulig helse. Imidlertid kan det oppstå situasjoner hvor enkeltindividets interesser kommer i konflikt med samfunnets interesser. Hvordan en slik konflikt konkret bør håndteres, vil ofte avhenge av hva slags yrkesrolle farmasøyten har, for eksempel om farmasøyten arbeider i apotek eller annen kommersiell virksomhet, eller i den offentlige forvaltning. Likevel skal farmasøyten aldri bidra til at noen pasients helse settes i fare. Se for øvrig nedenfor om faglig integritet/uavhengighet.

1.2 Det er fastsatt standarder, både nasjonalt og internasjonalt, for farmasøytisk virksomhet på ulike områder. Farmasøyten skal følge disse standardene og allment anerkjente vitenskapelige prinsipper i farmasien. Jf for øvrig prinsippet om faglig integritet/uavhengighet nedenfor.

1.3 Ved faglig fundert veiledning skal farmasøyten i sin kontakt med pasienten bidra til å løse dennes helseproblem på beste måte. Dette forutsetter noen ganger samarbeid med annet helsepersonell. Har pasienten spesielle ønsker eller preferanser som farmasøyten mener er uforsvarlige faglig sett, skal dette formidles på en saklig og forståelig måte. Farmasøyten må imidlertid respektere pasientens ønske om dette skulle fastholdes på tross av farmasøytens råd. Jf nedenfor om respekt for pasienten. I tilfelle av konflikt mellom pasientens interesser og næringsinteresser eller offentlige interesser av økonomisk art, vil det i direkte pasientkontakt være pasientens interesser som går foran, innenfor rammene av rettslige bestemmelser.